

Cuvinte de înțelepciune

Pentru studiul din această săptămână, citește: Proverbele 20 – 22; Ieremia 9:23,24; Matei 25:35-40; 1 Corinteni 12:14-26.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Mulți oameni își trâmbițează bunătatea, dar cine poate găsi un om credincios?” (Proverbele 20:6)

Noi suntem în mare măsură produsul mediului în care trăim. Ereditatea este și ea un factor important, dar valorile pe care le susținem le preluăm din jurul nostru – din familia în care creștem, din educația primită și din societatea în care trăim. Ceea ce vedem și auzim ne influențează încă de mici.

Din păcate însă, aceste lucruri nu sunt întotdeauna și cele mai bune pentru noi; lumea din jurul nostru este decăzută în toate privințele și nu se poate să nu ne influențeze în rău. Cu toate acestea, noi am primit făgăduința Duhului Sfânt și avem Cuvântul lui Dumnezeu care ne îndreaptă privirile spre ceva mai înalt și mai bun decât ne poate oferi lumea.

Săptămâna aceasta, vom studia mai multe proverbe și adevărurile practice transmise de ele. Dacă ne vom însuși aceste adevăruri și dacă le vom trăi, ele ne vor ajuta să ne ridicăm deasupra lucrurilor rele din lumea aceasta căzută și să ne pregătim pentru o lume mai bună.

1. Ce aflăm din Proverbele 20:12 despre valoarea ființei umane?

Teoria evoluției susține că omul este produsul întâmplării într-un cosmos fără rost, însă Biblia ne învață că ființa umană a fost creată de Dumnezeu (vezi și Faptele 17:26). Thomas Jefferson a afirmat egalitatea tuturor oamenilor tocmai în virtutea faptului că am fost creați de Dumnezeu. Egalitatea aceasta există numai și numai în Domnul nostru.

Însă faptul că suntem făcuți de același Creator nu înseamnă că suntem toți la fel. Nici chiar gemenii nu sunt exact la fel în toate privințele. În epistolele către corinteni, vorbind despre deosebirile dintre noi, apostolul Pavel subliniază ideea că ele nu ar trebui să ne dea un sentiment de superioritate, ci, dimpotrivă, ar trebui să ne ajute să înțelegem că avem nevoie unii de alții: „Ochiul nu poate zice mâinii: «N-am trebuință de tine», nici capul nu poate zice picioarelor: «N-am trebuință de voi»” (1 Corinteni 12:21).

2. Citește Proverbele 20:9. Ce altceva ne face egali?

Păcatul este un alt factor egalizator universal. La întrebarea retorică din acest proverb, răspunsul: „Nimeni!” arată condiția tragică și fără speranță a omenirii. Toți banii și toată puterea din lume nu pot schimba faptul că toți suntem slabi și muritori. Totuși, în Scriptură, referirea la păcătoșenia omului nu duce la disperare, fiindcă moartea Domnului Isus pe cruce și învierea Sa au deschis posibilitatea ca orice om, oricât de păcătos, să aibă făgăduința vieții veșnice. Iar viața aceasta o avem numai prin credința în El și nu prin faptele noastre.

„Dacă omul nu poate merita mântuirea prin niciuna dintre faptele lui bune, atunci aceasta trebuie să fie în întregime prin har, primită de om ca păcătos, în virtutea faptului că Îl primește pe Isus și crede în El. Ea este în întregime un dar fără plată. Îndreptățirea prin credință este mai presus de orice controversă. Și toată această controversă ia sfârșit imediat ce se ajunge la concluzia că meritele omului căzut, prin faptele sale, nu-i pot cumpăra niciodată viața veșnică.” – Ellen G. White, *Credința și faptele*, p. 20

Ți se întâmplă vreodată să te simți superior (inferior) altora? (Cel mai bine este să nu te compari cu alții.) Dacă da, ce îți spune jertfa Domnului Isus despre egalitatea dintre oameni?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să descopere efectele bunății și ale credinșiei.

La nivelul sentimentelor: Să prețuiască răsplătirile nepalpabile ale înțelepciunii mai mult decât răsplătirile bogățiilor pământești.

La nivel practic: Să aleagă judecata sănătoasă mai presus de satisfacția imediată și de soluțiile facile oferite de viciu.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Efectele bunății și ale credinșiei

- A. Cum pot să îl păzească pe împărat bunăitatea și credinșia? De ce sunt ele mai eficiente decât o armată ori decât bogăția?
- B. De ce este judecata sănătoasă esențială pentru un împărat?
- C. De ce comunitățile umane caracterizate de bunăitate și credinșie sunt mai înclinate să protejeze răbdarea, transparența și fermitatea, decât cele caracterizate de cruzime și de necinste?

II. Sentimente: Superioritatea răsplătirilor înțelepciunii

- A. De ce ar trebui ca în programele școlare să se pună un mai mare accent pe bunăitate și pe credinșie? Care at fi beneficiile?
- B. Care sunt răsplătirile păzirii Sabatului? Sunt ele palpabile ori nepalpabile? Explică. De ce și se par de dorit?
- C. De ce Îl descrie Biblia pe Dumnezeu din perspectiva a ceea ce ea numește „însușirile nevăzute ale Lui”, cum ar fi neprihănirea, sfințenia și compasiunea?

III. Practic: Evită viciile

- A. Ce se întâmplă cu familia în care un părinte este conflictual, arrogant și neiubitor?
- B. Numește câțiva conducători sau personaje istorice cunoscute pentru viciile lor. Explică de ce au luat decizii greșite în viață și au făcut atât de nefericită și viața altora.

Rezumat: S-ar putea ca bunăitatea și credinșia să nu-ți aducă bani și un statut social înalt, dar te vor ajuta să iei cele mai bune decizii în viață și îți vor da forța de a contribui la crearea unei societăți mai prospere.

„Faptele lor îi urmează”, spune Apocalipsa 14:13 despre răsplata celor drepti. Numai viitorul va demonstra care este valoarea reală a unui om. Oamenii se laudă cu averi, cu multe cunoștințe, cu talente și poate că le au cu adevărat. Dar cât valorează ele în ochii lui Dumnezeu? Cât de des însușirile, realizările și faptele elogiabile de oameni ca fiind însemnate ori impresionante se dovedesc a fi doar gunoi! Ca să ne convingem de acest lucru, putem privi la unii oameni din industria divertismentului, de pildă, care, deși sunt venerați și adorați de fanii lor, sunt de-a dreptul ticăloși. Lucrurile sau persoanele pe care le idolatrizăm și înaintea cărora ne plecăm sunt o dovadă grăitoare despre starea noastră decăzută.

3. Citește Proverbele 20:6 Ce ne spune acest text despre ce contează cu adevărat înaintea lui Dumnezeu? (Vezi și Ieremia 9:23,24; Marcu 9:35.)

Înalta calitate a relațiilor cu oamenii nu este dată de un singur act senzațional de dragoste ori de sacrificiu, ci de șirul neîntrerupt de mici fapte făcute zi de zi, cu perseverență. Masa zilnică pe care i-o servești partenerului de viață, atenția constantă pe care i-o acorzi unui părinte bolnav, efortul continuu pe care-l depui la locul de muncă, toate aceste acțiuni mărunte, săvârșite pe tot parcursul vieții, demonstrează că ai o credință autentică. Credințioșia neconținută este de mai mare preț decât actele sporadice de iubire.

Lucrul acesta este valabil și în relația noastră cu Dumnezeu. Este mai greu și mai important să trăiești pentru Dumnezeu decât să mori pentru El, cel puțin pentru faptul că viața durează mai mult decât moartea. Sfântul care trăiește pentru Dumnezeu este mai mare decât martirul care își dă viața pentru El. Oricine poate declara că are credință în Dumnezeu și că Îi slujește. Întrebarea e: Cât îl ține această credință? Domnul Isus spunea: „Dar cine va răbda (în sensul că va rezista) până la sfârșit va fi mântuit” (Matei 24:13).

Cum îi putem descoperi ceva din caracterul Domnului Hristos unei alte persoane? Cât de dispus ești să faci lucrul acesta, indiferent cât te-ar costa?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasaj de studiat: Proverbele 20:28

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Judecata sănătoasă este totul în viață. În unele situații, ea poate decide între viață și moarte. Companiile pierd milioane de dolari, familiile se destramă, iar pe mare, pe calea aerului și pe uscat au loc accidente cu pierderi de vieți omenești – și toate acestea se întâmplă fiindcă cineva a comis o eroare de judecată. Cartea Proverbele ne atrage atenția că nu ne putem bucura de succes în niciun domeniu de activitate dacă nu avem o judecată sănătoasă. De aceea, să evităm orice lucru care ne întunecă judecata!

Numai omul poate formula judecăți. Și animalele sunt inteligente, însă ele nu fac judecăți morale prin care să stabilească ce este bine, adevărat și corect. Nici computerele nu pot emite judecăți dincolo de ceea ce au fost programate să facă. Însă ce ne definește pe noi, ca oameni, este compasiunea. E adevărat că până și animalele par să arate milă uneori, totuși, pe oameni, mila îi face mai umani.

Introducere. De ce unele mașini și unele case costă mult mai mult decât altele? De ce dau oamenii atâția bani pe ele? Ce văd în ele? Ce înseamnă pentru tine „perfecțiune”, „siguranță”, „încredere” și „calitate”? De ce se iau ca reper astfel de idealuri abstracte pentru lucrurile costisitoare?

De discutat:

1. Numește câteva lucruri sigure și demne de încredere. De ce îți inspiră încredere și siguranță? Cum a reușit Domnul Isus să le ofere unctionilor Săi siguranță și încredere, fără să le dea totuși aceste lucruri?

2. Pavel și Sila fuseseră biciuiți și, stând în temnița întunecoasă și umedă, flămânzi, legați cu lanțuri și cu picioarele prinse în butuci, Îi cântau lui Dumnezeu cântări de laudă (Faptele 16:19-25). Ei nu aveau mai nimic din bunurile pământești, însă aveau altceva, mai valoros. Ce anume?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Ca să fim fericiți în viață, trebuie să păstrăm echilibrul între lucrurile spirituale și cele materiale. Societatea a înclinat întotdeauna balanța spre

4. Ce lecție practică putem desprinde din Proverbele 20:17 și 21:5?

Hoțul care fură pâinea, o obține mai repede decât cel care trebuie să muncească pentru ea. Comercianții care mint ca să-și vândă produsele de proastă calitate se pot îmbogăți mai iute decât negustorul cinstit (compară Proverbele 21:5 cu versetul următor). Proverbul spune însă că viitorul va transforma pâinea dulce furată în „pietris” și bogăția strânsă rapid, în lipsă. Textul dă mai multe exemple pentru a ilustra această observație:

a. *Moștenirea* (Proverbele 20:21). Referirea la moștenirea câștigată repede (implicând ideea că părinții ar fi încă în viață) vine după condamnarea celui care își blestemă părinții (vers. 20). Asocierea acestor două texte este semnificativă. Fiul (sau fiica) își blestemă părinții și le dorește moartea. Ba, mai mult, e posibil chiar ca el însuși să le fi pus la cale moartea pentru a obține moștenirea mai repede. Consecința acestui comportament este tragică: pieirea în întuneric (vers. 20) și răsfrângerea asupra lui a blestemului rostit asupra părinților, fiindcă moștenirea „nu va fi binecuvântată la sfârșit” (vers. 21).

b. *Răzbunarea* (Proverbele 20:22). De data aceasta, proverbul se adresează victimei care ar putea fi ispitită să se răzbune pentru răul suferit și o sfătuiește să nădăjduiască în Domnul care îi va ajuta. Se sugerează aici, așadar, că omul care caută să se răzbune își asumă un mare risc. Proverbele 25:21,22 subliniază această învățătură, utilizând metafora străngerii cărbunilor aprinși pe capul vrăjmașului, un ritual egiptean care exprima pocăința și convertirea. Promisiunea din Proverbele 20:22 este aceea că, dacă ne abținem să ne revanșăm, vom primi ajutor de la Domnul și îl vom ajuta pe cel ce ne dușmănește să se schimbe, biruind astfel răul prin bine (Romani 12:21).

Ce poți face pentru a te deprinde să oglindești mai bine caracterul lui Hristos în ceea ce privește biruirea răului prin bine? De ce este lucrul acesta contrar firii noastre? De ce este moartea față de eu singura cale de a atinge acest țel?

cele materiale, spre tot ce se poate cumpăra cu bani. Studiul ne cheamă înapoi, la frumusețea și valoarea incomparabilă a bogățiilor spirituale.

Comentariu biblic

I. Judecata sănătoasă

(Revezi împreună cu grupa Proverbele 20.)

Tema capitolului 20 din Proverbele este judecata sănătoasă. Versetul 1 face referire la „vin” deoarece el întunecă judecata, dar „bătăile” din versetul 30 au asupra omului efectul contrar: îl trezesc și îl ajută să gândească corect. În Proverbele, expresia „bătăile” este folosită ca o metaforă pentru disciplină și nu ar trebui luată literal.

Capitolul face referire la „împărat” de patru ori (vers. 2, 8, 26, 28) pentru a sublinia importanța judecății. Ce s-ar întâmpla cu o țară dacă împăratul ei ar fi lipsit de judecată? Dovada unei judecăți sănătoase este hotărârea, calitatea de a ști de ce să te apuci (vers. 4, 15), de ce să te ferești (vers. 3) și când să spui „nu” (vers. 16). Alte semne de judecată sănătoasă sunt discernământul, priceperea de a recunoaște sfatul bun (vers. 18) și bunul-simț (vers. 19). Pentru a avea astfel de calități, trebuie să fim buni (vers. 20, 21, 28) și smeriți, mereu conștienți de propriile defecte (vers. 9; cf. vers. 5) și de prezența lui Dumnezeu care ne cercetează motivațiile și gândurile cele mai tainice (vers. 5, 12, 24, 27). Viața oamenilor cu judecată este caracterizată de transparență (vers. 7, 10, 14, 23), adevăr (vers. 17), răbdare (vers. 22) și chibzuință (vers. 25) în toate.

De discutat: Trăim într-o vreme a alternativelor derutante, cu multe idei, oportunități și inovații tehnologice și medicale la care Biblia nu face referire directă (totuși ea ne dă unele principii generale). O soluție ar fi să căutăm sfat la oamenii care ar putea să ne ajute să luăm decizii corecte. Ce calități ar trebui să aibă ei ca să ne putem încrede în judecata lor?

II. Obiceiuri care distrug judecata

(Revezi împreună cu grupa Proverbele 21.)

Capitolul 21 continuă tema judecății sănătoase din capitolul anterior. Lucrul acesta reiese clar din referirea la „împărat” și din formula „Cel ce cercetează inimile” (vers. 2), precum și din cuvintele și expresiile „judecată” (vers. 3), „să facă ce este drept” (vers. 7) și „să facă ce este bine” (vers. 15).

Caracterul unui om nu se măsoară în primul rând după înțelepciunea lui și nici după angajamentele religioase pe care și le ia, ci după dispoziția sa de a-i ajuta pe săraci și pe nevoiași. Caracterul nu este dat de ceea ce ai, ci de ceea ce îi oferi semenului tău. Măsura caracterului este dată de cine ești față de aproapele tău. Samariteanul care își ajută semenul este mai aproape de Împărăția lui Dumnezeu decât preotul care trece pe lângă el ignorându-l (Luca 10:26-37). Cartea Proverbele pune accent pe această prioritate și o explică.

5. Citește Matei 25:35-40. Ce aflăm de aici despre identificarea Domnului Isus cu oamenii în nevoie? Ce ne spune acest adevăr despre modul în care ar trebui să ne raportăm la acești oameni?

De dragul lui Dumnezeu. Primul motiv pentru a face o prioritate din ajutorarea săracilor este Dumnezeu Însuși care apreciază compasiunea față de sărmani mai mult decât zelul religios (Proverbele 19:17; 21:13). Sensibilitatea față de nevoile săracilor și faptele concrete prin care îi ajutăm contează înaintea lui Dumnezeu mai mult decât orice faptă evlavioasă. De altfel, Dumnezeu Se identifică în așa măsură cu această lucrare, încât ne spune că, atunci când le dăm săracilor, este ca și cum I-am da Lui Însuși (Matei 25:35-40).

De dragul săracilor. Al doilea motiv este omul sărac, care, la fel ca omul bogat, a fost creat de Dumnezeu (Proverbele 22:2). Egalitatea dintre oameni (în virtutea faptului că toți sunt creați de Dumnezeu) îi face pe cei săraci să fie la fel de vrednici de atenție ca oamenii înstăriți. Noi ar trebui să ne iubim semenii pentru că toți sunt ființe create după chipul lui Dumnezeu.

Pe de altă parte, gândește-te cât de bine îți face personal faptul că îi ajuți pe cei în nevoie. Noi suntem egoiști din fire și avem tendința de a ne purta de grijă nouă mai mult decât altora. Când ne dăruim pe noi înșine, învățăm să murim față de propria persoană și să reflectăm mai bine caracterul Domnului Hristos.

În ce situații simți o mai mare satisfacție personală: atunci când îi ajuți pe cei în nevoie sau când te ocupi exclusiv de nevoile personale?

Însă capitolul acesta pune accentul pe lucrurile care întunecă judecata. El este practic o listă cu obiceiuri intelectuale și emoționale care, dacă sunt tolerate, ne afectează judecata. Lista este lungă, dar principiul fundamental este clar: viciile duc la pierderea judecății. Iubitorii viciilor sunt trufași (vers. 4, 24), pripitiți (vers. 5), mincinoși (vers. 6, 7, 28), necinstiți (vers. 8), gâlcevitori (vers. 9, 19), dornici după lucruri rele (vers. 10), batjocoritori (vers. 11), răi (vers. 15, 18, 27), lipsiți de compasiune (vers. 13), corupți (vers. 14), rătăciți de la calea bună (vers. 16), iubitori de plăceri (vers. 17), risipitori (vers. 20), siguri de ei înșiși (vers. 22), guralivi (vers. 23), leneși (vers. 25), zgârciți și lacomi (vers. 26), fățarnici (vers. 27), insolenți (vers. 29) și împotrivitori față de Dumnezeu (vers. 30, 31).

Principiul fundamental este acela că nu putem avea o judecată sănătoasă dacă trăim în vicii. Pentru acest motiv, conducătorul trebuie să fie un om de caracter care să urmărească neprihănirea și bunătatea (vers. 21). Problema este însă că omul are o înclinație înnăscută spre vicii.

De discutat: De ce par viciile atât de atrăgătoare? De ce au ele mai multă putere în orașele mari? Cum putem găsi în Sabat un timp în care să ne manifestăm compasiunea față de cei în nevoie din biserică și din afară?

III. Răsplata înțelepciunii

(Revezi împreună cu grupa Proverbele 22.)

În capitolul 22, primele cuvinte anunță tema: răsplata înțelepciunii. În gândirea omului modern, renumele și bogăția mare sunt sinonime.

Lucrul acesta nu se întâmplă însă în cartea Proverbelor. Răsplata promisă de înțelepciune este, asemenea unui nume bun, o răsplată nepalpabilă, întrucât cei ce caută răsplătiri palpabile (bani) ajung în final să fie corupți. Răsplata înțelepciunii este valoroasă și multiplă. Bunăoară, înțelepciunea te ajută să recunoști pericolul și să te ferești de el (vers. 3), să îți păzești sufletul (vers. 5), să știi cum să-ți educi copilul (vers. 6), să fii generos (vers. 9), să ai o inimă curată, să știi ce și când să vorbești (vers. 11) și să te bucuri de ocrotirea lui Dumnezeu (vers. 12).

În schimb, nebunia aduce cu ea numai întristare. Alergarea după bogății pământești îi determină pe mulți să semene nelegiuire (vers. 8) și să îi asuprească pe alții (vers. 16, 22, 23). Viața lor este caracterizată de certuri (vers. 10), lenevie (vers. 13) și adulter (vers. 14). Solomon

Cuvântul ebraic pentru „educație” provine dintr-un cuvânt care înseamnă „a clădi” și „a începe”. În gândirea ebraică, toate aceste sensuri sunt conținute în ideea de educație. De aceea, când îl „învățăm” pe copil (Proverbele 22:6), noi *clădim* și începem să punem bazele viitorului său. Părinții și educatorii sunt răspunzători pentru viitorul copilului respectiv și, implicit, pentru viitorul omenirii. Ceea ce facem astăzi cu copiii noștri va afecta societatea pe parcursul generațiilor viitoare.

6. Ce ni se spune în Proverbele 22:6 despre importanța educației corespunzătoare date copiilor?

Amintim aici un fapt semnificativ: cuvântul ebraic pentru „a educa” este întrebuințat și pentru a exprima ideea de „sfințire” sau dedicare a Templului lui Dumnezeu (1 Împărați 8:63). Educația timpurie este, așadar, actul de dedicare a copiilor noștri lui Dumnezeu. Ea are un impact asupra mântuirii lor și chiar asupra mântuirii altora.

„Părinților le este încredințată marea lucrare de educare și de instruire a copiilor lor pentru viața viitoare nemuritoare.” – Ellen G. White, *Îndrumarea copilului*, p. 38. Educația aceasta are consecințe veșnice. Apostolul Pavel pare a face aluzie la acest text din Vechiul Testament atunci când îl îndeamnă pe Timotei să rămână la educația timpurie primită din „Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire” (2 Timotei 3:15).

7. Citește Proverbele 22:8,15. Ce principii descoperim aici?

Educația poate fi comparată cu lucrarea de însămânțare. Viitorul societății noastre și al copiilor noștri depinde de ceea ce semănăm acum. Dacă sămânța este „nelegiure”, atunci educația („nuiua”) nu va avea rezultate („este gata”), în sensul că nu își va atinge scopul, și vom secera nelegiure (vers. 8). În schimb, dacă sămânța este bună, atunci nuiua educației va dezlipi nebunia lipită de inima copilului (vers. 15).

Cel mai adesea îi învățăm pe alții (în special pe copii) prin exemplul nostru. Gândește-te la exemplul pe care îl dai. Ce fel de moștenire le lași? În ce privințe ai putea fi un exemplu mai bun?

Îl invită pe cititor să devină înțelept prin luarea deciziei de a asculta (vers. 17, 18), de a se încrede în Dumnezeu (vers. 19), de a căuta lucrurile temeinice și cuvintele adevărate (vers. 20, 21) și de a munci cu iscusință (vers. 29). El îl sfătuiește totodată să nu caute prietenia oamenilor bogați și puternici, dar lipsiți de judecată sănătoasă (vers. 22-28).

De discutat: De ce oamenii bogați și celebri nu sunt dornici să-L cunoască pe Dumnezeu? De ce i-a înzestrat Dumnezeu pe oameni cu capacități intelectuale și spirituale superioare animalelor?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Trăim într-o lume materialistă și narcisistă și suntem tentați să îi invidiem și să îi copiem pe oamenii bogați și influenți. Ajută-i pe membrii grupei să aprecieze valoarea bogățiilor spirituale, precum și judecata sănătoasă și bunătatea.

Întrebări aplicative

1. Cum putem ști dacă înțelepciunea și judecata sănătoasă au prioritate în viața noastră?

2. Citește Filipeni 3:4-11. De ce a considerat Pavel că îi era imposibil să își păstreze simultan statutul social și relația cu Domnul Hristos?

4. SĂ TRECEM LA ACȚIUNE!

Ajută-i pe membrii grupei să observe cât de bine este descrisă starea lumii noastre în Proverbele 20 – 22. Subliniază ideea că ni se dezvăluie secretele evitării presiunii de a alerga după bogății pământești și după succes și ne învață cum să găsim pacea și liniștea în Hristos, înțelepciunea lui Dumnezeu (1 Corinteni 1:24).

Activități

1. Cere-le membrilor grupei să facă o listă cu prioritățile lor în momentul de față. Roagă-i să explice ce valori au folosit drept criteriu în întocmirea listei.

2. Citiți capitolul „Răsplata slujirii” din *Mărturii*, vol. 6, p. 305-312, și discutați despre noțiunea de răsplată spirituală în viziunea lui Ellen G. White în comparație cu conceptul de răsplătire găsit în Proverbele 22.

„Părinții ar trebui să fie modele de onestitate, căci aceasta este lecția zilnică ce ar trebui să fie întipărită în inima copilului. Principiul neabătut ar trebui să îi guverneze pe părinți în toate activitățile vieții și mai ales în educarea și instruirea copiilor lor. [...] Părinți, nu ocoliți adevărul niciodată! Nu roștiți niciodată un neadevăr prin învățătură sau prin exemplu! Dacă vă doriți să aveți un copil onest, fiți voi înșivă onești.” – Ellen G. White, *Îndrumarea copilului*, p. 151

„Mulți tați și multe mame par a considera că și-au făcut datoria dacă își hrănesc micuții și îi îmbracă și dacă îi educă potrivit standardului lumii. Ei sunt prea ocupați cu afacerile sau plăcerile ca să mai facă din educația copiilor studiul vieții lor. Ei nu se străduiesc să-i instruiască în vederea punerii la lucru a talentelor spre onoarea Răscumpărătorului lor. Solomon nu a scris: «Spune-i copilului pe ce cale să meargă și, când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea», ci: «Învață pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze și, când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea.»” – Ellen G. White, *Îndrumarea copilului*, p. 38

Întrebări pentru discuție

1. Meditează mai mult asupra ideii exprimate în Proverbele 22:6.
2. De ce trebuie să fim atenți cum aplicăm acest text? Mulți copii cu o educație bună iau decizii greșite când se fac mari. De ce, când dorim să înțelegem acest text, nu trebuie să uităm niciodată realitatea libertății de alegere și a marii controversă?
3. Recitește întrebarea de la finalul secțiunii de miercuri. Ce ne spune despre noi faptul că ne simțim atât de satisfăcuți atunci când îi ajutăm pe alții (mai cu seamă dacă nu primim nimic în schimb)? Ce ne spune acest lucru despre motivul pentru care mulți oameni bogăți din lumea aceasta sunt atât de nefericiți?
4. Noi nu suntem egali în din punct de vedere al talentelor, al educației, al experienței acumulate etc., dar suntem egali în aspectul cel mai important: cu toții avem nevoie de jertfa Domnului Hristos pentru a fi mântuiți. Ce ne spune aceasta despre egalitatea fundamentală dintre oameni și despre valoarea omului, în general? Cum ar trebui să influențeze acest adevăr modul în care îi tratăm pe oameni?

Mărturia lui Brad

Paul Brown și familia lui sunt într-adevăr o binecuvântare pentru mine. Acum câțiva ani, când s-au mutat aici, tatăl meu vitreg i-a cerut lui Paul să mă lase să tund iarba din curtea casei lui. Paul a fost de acord și de atunci m-am atașat de el și de familia lui. Mi-am dat seama că sunt niște oameni buni la suflet. Copiii lui, Pete și Sandy, sunt foarte veseli și prietenoși. Mama lor, Christie, este de treabă și întotdeauna gata să mă ajute.

Într-o zi, l-am întrebat pe Pete de ce sâmbăta nu sunt niciodată acasă, pentru că aș fi vrut să muncesc pentru ei. Atunci, el m-a invitat la biserică. Mi-a plăcut, dar după un timp am început să caut motive ca să nu mai merg. Însă, după șase luni, m-am întors, hotărât să rămân!

M-am înscris la Clubul Exploratorilor. Odată, când ne întorceam dintr-o excursie, vorbeam despre școală împreună cu Pete și cu vărul meu Hunter. Mie și lui Hunter nu ne plăcea la școala noastră din cauză că elevii se băteau des. Hunter a spus atunci că spera ca într-o zi să învețe la un colegiu creștin. Pete ne-a întrebat: „Dar nu vrei să mergi chiar acum la o școală creștină?” Părinții noștri au acceptat să ne lase să mergem la Școala Adventistă Highland de aici, din Elkins, iar Paul ne-a găsit sponsori. Îmi place foarte mult la școala nouă. Profesorii sunt amabili, iar elevii sunt prietenoși și nu se bat. Apoi, într-o zi, în drum spre biserică, Pete ne-a spus că el vrea să se boteze. Eu și Hunter am spus că vrem să ne botezăm și noi odată cu el. Am participat cu toții la orele de studiu biblic și ne-am botezat pe 2 noiembrie 2013.

Membrii bisericii sunt cei mai amabili oameni din câți am întâlnit. Sunt întotdeauna gata să-ți vină în ajutor. Iar pastorul, Don, predică în așa fel, încât ideile îmi rămân imprimare în minte. Îmi plac foarte mult oamenii de aici – sunt ca o a doua familie pentru mine!

Șansa de a veni aici și de a cunoaște Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a fost o mare binecuvântare. În familia mea, sunt singurul adventist. Rudele mele nu pot să înțeleagă de ce nu mai fac anumite lucruri ca înainte. Tatăl meu vitreg nu poate să înțeleagă de ce nu mai mănânc carne de porc – am mâncat toată viața mea și la început mi-a fost greu să renunț. Acum sunt bucuros că am renunțat, pentru că am observat o schimbare în firea mea, dar și ... în greutatea corporală. Viața mea a mers din bine în mai bine de când m-am botezat.

IANUARIE

1. J. Psalmii 69:13
2. V. Exodul 16:4,7
s.a. B 16:47, CT 16:38, IS 16:31, MS 16:46, SM 16:47, DJ 16:57, AR 17:00
3. S. Iosua 24:15
s.a. B 16:48, CT 16:39, IS 16:32, MS 16:47, SM 16:48, DJ 16:58, AR 17:01
4. D. Ioan 4:23
5. L. Ieremia 23:6
6. M. Evrei 7:1,2
7. M. Romani 4:5
8. J. Efeseni 5:1,2
9. V. Romani 9:33
s.a. B. 16:54, CT 16:45, IS 16:39, MS 16:53, SM 16:55, DJ 17:04, AR 17:08
10. S. Romani 10:3
s.a. B. 16:55, CT 16:46, IS 16:40, MS 16:54, SM 16:56, DJ 17:05, AR 17:09
11. D. Galateni 6:14
12. L. Matei 27:11
13. M. Matei 27:22,25
14. M. 2 Împărați 23:3
15. J. Psalmii 85:6
16. V. Filipeni 2:9
s.a. B 17:03, CT 16:53, IS 16:48, MS 17:02, SM 17:04, DJ 17:12, AR 17:16
17. S. Isaia 41:10
s.a. B 17:04, CT 16:55, IS 16:49, MS 17:03, SM 17:06, DJ 17:13, AR 17:18
18. D. Matei 28:19
19. L. Isaia 13:12
20. M. Romani 8:32
21. M. Apocalipsa 22:4
22. J. Matei 18:12
23. V. Psalmii 139:9,10
s.a. B 17:12, CT 17:02, IS 16:58, MS 17:12, SM 17:14, DJ 17:21, AR 17:26
24. S. Ioan 10:10
s.a. B 17:13, CT 17:04, IS 16:59, MS 17:13, SM 17:16, DJ 17:23, AR 17:27
25. D. Psalmii 23:5
26. L. Matei 5:45
27. M. 1 Timotei 1:15
28. M. 2 Samuel 12:1,7
29. J. Romani 5:17
30. V. Apocalipsa 22:14
s.a. B 17:21, CT 17:11, IS 17:08, MS 17:22, SM 17:25, DJ 17:31, AR 17:36
31. S. Luca 19:9,10
s.a. B 17:23, CT 17:12, IS 17:10, MS 17:24, SM 17:27, DJ 17:32, AR 17:38

FEBRUARIE

1. D. Matei 8:8,10
2. L. Romani 6:17,18
3. M. Romani 4:20,21
4. M. Iuda 24,25
5. J. Psalmii 16:1
6. V. Romani 1:17
s.a. B 17:31, CT 17:22, IS 17:19, MS 17:33, SM 17:36, DJ 17:41, AR 17:47
7. S. Galateni 3:9,10
s.a. B 17:33, CT 17:23, IS 17:21, MS 17:34, SM 17:38, DJ 17:42, AR 17:48
8. D. Ioan 3:36
9. L. Iacov 2:20
10. M. Iacov 2:22
11. M. Filipeni 1:6
12. J. 2 Timotei 1:12
13. V. Filipeni 2:13
s.a. B 17:41, CT 17:31, IS 17:30, MS 17:43, SM 17:47, DJ 17:50, AR 17:57
14. S. Ioan 9:25
s.a. B 17:42, CT 17:33, IS 17:31, MS 17:45, SM 17:49, DJ 17:52, AR 17:58
15. D. Faptele ap. 5:31
16. L. 1 Ioan 1:9
17. M. 1 Ioan 1:7
18. M. Romani 7:24,25
19. J. Romani 8:1
20. V. Romani 8:33
s.a. B 17:51, CT 17:41, IS 17:41, MS 17:54, SM 17:58, DJ 18:00, AR 18:07
21. S. Ioan 13:34
s.a. B 17:52, CT 17:42, IS 17:42, MS 17:55, SM 18:00, DJ 18:01, AR 18:09
22. D. Apocalipsa 21:5
23. L. Coloseni 2:9,10
24. M. Romani 5:10
25. M. 2 Corinteni 5:18
26. J. Galateni 2:20
27. V. Romani 6:1,2,6
s.a. B 18:00, CT 17:50, IS 17:51, MS 18:04, SM 18:09, DJ 18:09, AR 18:17
28. S. Coloseni 3:3
s.a. B 18:02, CT 17:52, IS 17:53, MS 18:06, SM 18:11, DJ 18:11, AR 18:19

MARTIE

1. D. Apocalipsa 3:20
2. L. Faptele ap. 20:24
3. M. 1 Împărați 22:43
4. M. Romani 6:14
5. J. Matei 7:21
6. V. Matei 12:30
s.a. B 18:09, CT 18:00, IS 18:02, MS 18:14, SM 18:20, DJ 18:19, AR 18:27
7. S. Neemia 6:11
s.a. B 18:11, CT 18:01, IS 18:03, MS 18:16, SM 18:21, DJ 18:20, AR 18:29
8. D. Matei 10:22
9. L. Ioan 19:38,39
10. M. Daniel 3:16-18
11. M. Matei 6:24
12. J. Ioel 3:13,14
13. V. Matei 6:33
s.a. B 18:18, CT 18:08, IS 18:12, MS 18:24, SM 18:30, DJ 18:28, AR 18:37
14. S. Iosua 24:15
s.a. B 18:20, CT 18:10, IS 18:13, MS 18:25, SM 18:32, DJ 18:29, AR 18:38
15. D. Iacov 2:17
16. L. 1 Corinteni 6:19,20
17. M. Apocalipsa 22:11
18. M. Luca 19:42,44
19. J. Luca 16:8
20. V. Evrei 12:1,2
s.a. B 18:27, CT 18:17, IS 18:22, MS 18:34, SM 18:40, DJ 18:36, AR 18:47
21. S. Evrei 12:1
s.a. B 18:29, CT 18:18, IS 18:23, MS 18:35, SM 18:42, DJ 18:38, AR 18:48
22. D. Apocalipsa 14:4
23. L. 1 Ioan 5:3
24. M. Geneza 39:9
25. M. Psalmii 139:1-7
26. J. Efeseni 3:19
27. V. 2 Timotei 2:8
s.a. B 18:36, CT 18:26, IS 18:31, MS 18:43, SM 18:51, DJ 18:45, AR 18:56
28. S. 2 Corinteni 5:16
s.a. B 18:37, CT 18:27, IS 18:33, MS 18:45, SM 18:52, DJ 18:46, AR 18:57
29. D. Matei 7:21
30. L. Luca 13:25,27
31. M. Efeseni 6:11